

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۰۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

و این کار هزینه بالایی را در این شرایط اقتصادی نیاز دارد. از همان زمانی که محمد حسن معجونی در گروه تئاتر لیو به سمت اجرای نمایش میکرو تئاتر در ایران رفت، من تنها کارگردانی هستم که همچنان اصرار و تاکید دارم در حوزه میکرو تئاتر فعالیت کنم.

بقیه کارگردان ها و هنرمندان تئاتر جسته و گریخته به سمت اجرای میکرو تئاتر رفته اند؟

بله، تقریباً هر دوستی را که می شناسم میکرو تئاتر کار کرده فقط به یک تجربه اکتفا کرده است.

مثل علی شمس که در همین تئاتر شهر میکرو تئاتری اجرا کرد؟

بله، علی شمس کار کرده، کیوان سر رشته داری هم تجربه ای در این حوزه داشته، مهدی چاکری هم سری به این حوزه زده است.

با توجه به ابعاد کوچک دکور و عروسک و صحنه در میکرو تئاتر اجرای مثل ساخت یک انیمیشن پر زحمت و زمان بر است؟

اجرای میکرو تئاتر نیازمند حوصله و صبر فراوان با دقت بالا است و زمان تولیدش هم چند برابر زمان اجرای تئاتر عادی است.

به نظر می رسد در بیشتر نمایش های تان مثل نمایش پرواز ۷۴۵ شخصیت شقایق و در نمایش دویست و هشتادمین شب سال شخصیت مانده یادگار برشی از شخصیت خودتان است؟

در نمایش پرواز ۷۴۵ بخش هایی از شخصیت من در شقایق وجود دارد و تمام شخصیت های نمایش ریشه واقعی و حقیقی داشتند. این ماجرا درباره مانده یادگاری هم مصداق دارد و او حامل بخشی از شخصیت خودم است.

شاید به همین دلیل باشد که این شخصیت ها ملموس اند زیرا ما حاصل تجربه زیستی خودتان هستند؟

نمی دانم که برای مخاطب چقدر شخصیت مانده ملموس و قابل باور است و آن چیزی که مسلم است این است که در شخصیت پردازی این آدمها از تجارب زیستی ام در دهه شصت و بعدترش بهره برده ام.

آیا استفاده از روایت غیر خطی جنبه زیبا شناسانه داشت؟ می خواستم در ساختار روایت نمایش، شکستی وجود داشته باشد.

نه، لزوماً چنین رویکردی نداشتم و دوست داشتم تجربیات و واکنش هایشان را طی عملیات بدانم. به هر حال نوشتن متن شروع و تازمان اجرا ۱۷ بار باز نویسی شد.

در نمایش پرواز ۷۴۵ و همین نمایش دویست و هشتادمین شب سال بحث جنگ و تبعاتش مسئله مهمی است که شما به آن می پردازید. آیا جنگ برای شما به عنوان یک دغدغه مطرح است؟

نمی دانم برایم نوستالژی دارد و یا نه، من هم مثل خیلی از آدمهایی که شرایط دهه شصت و تبعات جنگ را از نزدیک لمس کرده اند در آن فضا بزرگ شدم و خاطرات خوش و ناخوش، شیرین و تلخی از آن دوران دارم و گاهی زندگی ام تحت تاثیر جنگ قرار گرفته است. جنگ پتانسیل های زیادی برای استفاده در تئاتر و سایر گونه های هنری دارد و پر از قصه های دراماتیک است و تابدمی شود سراغش رفت و کاری را به مخاطب عرضه کرد که تکراری نباشد.

میکرو تئاتر گونه ای از تئاتر عروسکی است که بیش از یک دهه است که در تئاتر مورد رویکرد کارگردان های مثل شما، محمد حسن معجونی و سایرین قرار گرفته است و به نظر می رسد با توجه به ابعادش به خصوص در بحث دکور هزینه های تولید را کاهش می دهد. چرا اینگونه تئاتری نتوانسته جریان سازی داشته باشد؟

با توجه به تجاربم در اجرای نمایش های میکرو تئاتر باید عنوان کنم که به هیچ وجه هزینه ای تولید میکرو تئاتر کمتر از سایر گونه های تئاتر عروسکی نیست و حتی بیشتر هم هست و یکی از گونه های پر هزینه تئاتر محسوب می شود. در همین کار و یا کارهای قبلی ام کلی دکور زدیم و در حدود ۶۰ عروسک ساخته شد.

بنابر این با توجه به این مسئله ای که اشاره کردید و هزینه های تولید میکرو تئاتر باعث شده کارگردانها کمتر به سراغ این گونه تئاتری بروند؟

بله، ماجرای استفاده از تکنولوژی همانطوریکه اشاره کردم در میکرو تئاتر کار سخت و پیچیده ای است و باید برای موفقیت در کار باید از به روزترین ابزار و تکنولوژی مربوط به میکرو تئاتر استفاده کرد

احمد محمد اسماعیلی - نام ها در نمایش های مرجان پور غلامحسین عنصر تعیین کننده ای در باره معرفی و رونمایی اثرش به مخاطب هستند. پور غلامحسین در سال های اخیر نقش مهمی در معرفی میکرو تئاتر به مخاطب داشته است. او نام آشنایی در حوزه میکرو تئاتر است و به خاطر اجرای نمایش پرواز شماره ۷۴۵ به عنوان اثر برگزیده شانزدهمین جشنواره بین المللی نمایش عروسکی تهران شناخته شد و همچنین اثر برگزیده در سی و پنجمین جشنواره تئاتر فجر از طرف بنیاد حفظ ارزش های دفاع مقدس برگزیده و مورد تقدیر قرار گرفت و در جشنواره نور در زون هلند نیز به عنوان اثر برگزیده جنگی شناخته شد. در نمایش دویست و هشتادمین شب سال پور غلامحسین دنیای اثرش را با استفاده از واقعیات، تخیل و ذهنیاتش به مخاطب منتقل می کند. این نمایش اسفند ماه در سالن سایه روی صحنه است. با پور غلامحسین در باره اجرای نمایش گفت و گویی انجام داده ایم.

ایده اجرایی و کلید استارت روی صحنه بردن نمایش دویست و هشتادمین شب سال چگونه شکل گرفت؟

پروژه از ایده تا اجرای این نمایش طولانی بود و در یکی از جلساتی که سه سال با بچه های گروه داشتم و درباره اجرای میکرو تئاتر حرف می زدیم و به افزوده شدن امکانات جدید در حوزه میکرو تئاتر تاکید داشتیم و عنوان کردم دوست دارم قصه ای را با ایده استفاده از آب روی صحنه اجرا کنم. این استارت اول اجرای نمایش شد. بعد به صورت اتفاقی با دوستی هم صحبت کردم که عمویش از رزمندگان حاضر در عملیات کربلای ۴ بود و بعد تصمیم گرفتم این ایده اجرای عملیات در آب را در کنار داستانم در نمایش مورد استفاده قرار بدهم. حبیب احمدزاده به من لطف داشتند و چند نفری را معرفی کردند تا بتوانم با ۱۵ رزمنده حاضر در عملیات کربلای ۴ گفت و گویی داشته باشم.

تاکید داشتید که از فکت های واقعی و مستند در ساختار داستانی نمایش استفاده کنید؟

